

7. BÖLÜM: BEN KİMİM

Süreç Nasıl Başladı?

1. **Kurtuluş Zamanı Gelmişti** bölümünde, çöküşün derinleştiğini ve kurtuluş vaktinin geldiğini kısaca anlattım.
2. **Nasıl başladım?** bölümünde kişisel olarak geçirdiğim süreçleri anlatmaya çalıştım.
3. **'Neden Şimdi? – Kurtuluşun önü nasıl açıldı'** yazısı ile kaçınılmaz değişimin zamanının nasıl geldiğini izah ettim.
4. **Bir Shorts Videosu ile dünyayı değiştirmek...** ile günümüz insanının hız ve acelecilik alışkanlığına eleştirel bir dille ele alınmış biraz mizahi biraz gerçekçi bir yazıdır.
5. **Ben Kimim?** bölümünde kişisel değişimler ile birlikte, Kurtuluş fikrinin hazırlık evresini anlattım.
6. **Kurtarıcı mıyım, Yalancı mı?** yazısında ise kişilere değil içeriğe odaklanılması istenmiştir.
7. **Kurtuluş nedir, biliyor musunuz?** Şiirsel bir ifade ile Kurtuluş amacını anlattım.
8. **Simge Seçimi & Anlamı:** Kurtuluş Yolu isminin ve simgesinin anlamını anlattım.
9. **Hangi taraftayım** bölümünde, kimlik ve politik görüş olarak hangi tarafta olduğumu anlattım.
10. **Günlük Kısa Notlar** ile zaman zaman not aldığım kısa cümleleri paylaştım

1- KURTULUŞ ZAMANI GELMİŞTİ

İnsanlık çöküş içindeydi. **Ayrıştırma ve ikilik politikaları** ile halk, sürekli bir kavganın içine itiliyor, orada kalması isteniyor ve insanın asıl gerçekleri görmesi engelleniyordu. Bazı insanlar dışlanıyor, toplum içinde kendilerine yer bulamıyordu. Sağ sol kavgası, Türk Kürt kavgası, Fenerbahçe Galatasaray kavgası, Alevi Sünni savaşı, din bilim kavgası, komşu kavgası, seçim kavgası... saymakla bitmez. Şimdi de göçmen meselesi ile ayrıştırma devam ediyordu. Birlik ve dayanışma ile çözülecek tüm sorunların üstü kavga ile kapatılıyordu. Halk kavga ederken arka kapıdan bir şeyler aşırılmak kolaydı.

Hepimiz her konuda büyük bir **Kavram Kargaşası** yaşıyorduk. Zihnimiz kirletiliyor ve bilgisizlik ile herkes kolayca yönetiliyordu. **Küreselleşme politikaları** sayesinde, Türk milleti olarak ülkümüzü, ilkelerimizi unutmuş, kuralsız yaşamaya alıştırmıştık. Ahlaksızlık ve yozlaşma her yerimize işlemişti. **Sahte dindarlığın hâkimiyeti** ile dini inançlar saptırılmış, Tanrı'nın asıl öğretisi gizlenmişti. **Ekonomik politikalar** hayatın her anını etkiliyordu. Yoklukta ve varlıkta insanların sırtına her zaman bir yük yükleniyordu. Parası olan da olmayan da huzursuzdu.

Siyasiler her şeyi düzeltebilirdi fakat devlet düzeni bozulmuş, rüşvet, çıkarıcılık, bireycilik, adam kayırma, kanunsuzluk her yere hâkim olmuştu. Kurtuluş zamanı gelmişti. Kurtuluş ancak başa geçerek yani siyasi iktidar ile mümkün olacaktı.

2- YOLA ARINARAK BAŞLADIM

Arınarak başladım. Kendi kendimi aradım ve araştırdım. Zihnimi önyargılardan ve geçici heveslerden arındırdım. Para ile şehvet ile sabır ile sınıandım... Basit ve açık olan dünyevi şeyleri bir yana bırakıp hakikate yöneldim. Nereye gittiğimi bilmiyordum. Birilerinin ruhu içimde geziniyor, izleyeceğim adımlar bana gösteriliyordu. Bir şeyleri hissediyor ama açıklayamıyordum. İçimde, kurtuluş için **evrensel** bir yasanın tohumları oluşuyordu.

Doğanın içinde, gözlerden uzaktaydım. Bütün vaktimi okuyarak, düşünerek geçirdim. **Okumak**, geçmişini anlamamanın ve geçmişle konuşmanın tek yoluydu. Yıllardır okuduğum, yazdığım her şeyde bugün başladığım yol için kendime notlar düşmüştüm. Kitaplar mürşidim olmuştu. Fikirler kafamda yavaş yavaş birleşti ve bu süreç, kurtuluş yolunu oluşturdu.

Kimse, yangına sebep olacak ilk kıvılcımın farkına varamaz. Halk, gürültü yapan adamı dikkate alıyordu ama insanlık tarihi, yıldızlara bakarken kuyuya düşen hayalperestler tarafından sükunetle, acelesiz ve gürültüsüz yazılmıştı. Baharda yeşerecek bir tohum gibi toprağın altında gizlendim ve zamanımın gelmesini bekledim. Yorumlamak ya da eleştirmek değil, değiştirmektir amacım. Önümde uzun ve zor bir yol vardı. Yüküm ağır ama inancım tamdı.

*Musa oldum, zulme karşı çöllere düştüm,
İnsanın insana üstünlüğüne karşı Muhammed oldum.
İlk kılıcı çeken Hamza'ydım, Ali'ydim.
Adaletsizliğe karşı Ömer oldum, Hüseyin oldum...*

*Asya'da doğup,
Anadolu'da Ferhat oldum, Fatma'yı buldum.
Türkmen bendim, komşum bir Kürt, bir Arap, bir Ermeni oldu,
Bir kavga ettik, bir dost olduk.*

*Fatih'in rüyasındaki elmayı alıp, dünyayı fethe çıktım.
Bir Mustafa, bir Kemal oldum, kaldım Ata yurdunda.*

*Ölmeden önce ölüp çıktım karşınıza,
Elimde bir kitap, yüreğimde bir umut.
Ben bir hiçim, hiç kimseyim.
Kim ne bekliyorsa o'yum.*

3- KURTULUŞ'UN ÖNÜ NEDEN AÇILDI?

'Başlangıcı olan her şeyin bir sonu vardır.' Her şey, her zaman **oluş ve yok oluş** içindedir. Bir şeyin bozulması, başka bir şeyin ortaya çıkmasına neden olur. Mevcut sistem çökmüş ve Kurtuluş'un önü açılmıştır. Türkiye'nin eski sisteminde, ülkenin idaresi farklı güçlerin baskısı ve himayesi altındaydı. Son otuz yılda, derin ilişkiler yok edilirken, ülkenin kuruluş ilkeleri, halkın değerleri hiçe sayılmış, ülkenin çıkış yolları kapatılmıştır. Tüm bu yaşananlar sonucunda aşağıdaki maddeleri okuyunca, **'Kurtuluş zamanının geldiği'** gerçeğini herkes anlayacaktır.

Çöküşün siyasi, bilimsel, ahlaki ve evrensel nedenleri olduğu gibi, **Kurtuluş** da siyasi, bilimsel, ahlaki ve evrensel boyutta hayatı düzenleyecektir.

A. SİYASİ NEDENLER

- **Cumhurbaşkanlığı Sistemi** ile eleştirilen **'Tek adam rejimi'**, eğer o tek kişinin, ilkeler temelinde kurulacak bir birliği savunması, ülkeyi hızlıca yüksek bir noktaya taşıma adına büyük fırsattır. Bununla birlikte **Cumhurbaşkanı'nın Halk Tarafından Seçilmesi**, Kurtuluş'un önünü açmıştır. Artık birilerinin izni olmadan halkın desteğini alan doğru kişi, ülkenin başına geçebilecektir.
- **Ülke Dinamiklerinin Değişimi**: Geçmişte ülkenin idaresine hâkim olan darbeci ve cemaatçi güçlerin etkisinin azaltılması ile eski çatışmaların unutulması, yine Kurtuluş'un bağımsız fikrinin önünü açmıştır. Fakat değişimler yaşanırken **Ülkenin Kuruluş ilkelerinin yok sayılması** krizleri arttırmıştır. Bunun sonucunda hâkim olan düzensizlik ortamına, Kurtuluş Yolu, denge getirecektir.
- **Türk Ülküsünün unutturulması** ile tarih, kültür ve değerler yok edilmektedir. Sözde büyüğüz, güçlüyüz ama gerçeğe baktığımızda daha dilimize bile sahip çıkamaz haldeyiz. Fakat ilkeler ışığında kurulacak birlik ile, yok edilen ve bize unutturulan değerleri tekrar kazanmasını biliriz.
- **Siyasilerin Kibri ve Çıkar Anlayışı** artık kabul edilemez seviyelere ulaşmıştır. Bunun yanında Hukuksuzluğun artması ile insanların ne devlete ne yöneticilere ne de kurumlara güveni kalmıştır. Kurtuluş'un adalet ve eşitlik anlayışı, ülkeye güven ortamını tekrar kazandıracaktır. Devlet İdare Mekteplerinin açılması ile ülkemiz, ilkelere dayalı idareciler yetiştirecektir.
- **Sosyal Eşitsizlik ve Gelir Dağılımı** konusunda ciddi ayrımlar yaşanmaktadır. Parası olan rahat yaşarken, olmayan sefalet çekmektedir.

B. AHLAKİ NEDENLER

Din ve İnanç Yozlaşması sonucunda dini öğretiler hiçe sayılmakta, dini kurallar bazı kitlerin himayesinde yoldan çıkarılmaktadır. **Açgözlülük ve Sömürünün kontrol edilememesi**, halk arası dengesizliklerin, eşitsizliklerin giderek artmasına ve halkın acılarına kulak asılmamasına sebep olmuştur. **Televizyon ve Sosyal Medya**, insanı yanlış yönlendiren, kirlenen, tüketen, aldatan alanlar haline gelmiştir. Kötülüklerin normal kabul edilmesi, erdemlerin ise hiçe sayılması ile insanlığın çöküşünü hızlandırmıştır. Kurtuluş, tüm bu ahlaki çürümüşlüğe dur diyecektir.

C. BİLİMSEL, TEKNOLOJİK & EVRENSEL NEDENLER

- **Liberal politikaların getirdiği aşırı boşluk**, çeşitlilik, kar ve ekonomik serbestlik halkın zihnini para düşüncesine mahkûm etmiştir. Bununla birlikte **Emperyalizm ve Modernleşme**, cepleri sömürmeyi geçip, halkın zamanına, zihnine, bedenine, diline, kültürüne göz dikmiştir.
- **Dijitalleşme ve Teknolojinin gelişmesi** ile denetim ilkel yöntemler yerine, yapay zekâ sistemleri ile daha kolay yapılabilir hale gelmiştir. Artık insanlar bilgiye kendi ekranlarından, telefonlarından bakabilmektedir. Yalan ve aldatmanın bu kadar yaygın ve kolay, cezasının da alkış olduğu günümüzde, **Kurtuluş Yolu**, Ahlaki ve Teknolojik Devrim ile sömürüye, rüşvete, yolsuzluklara, kanunsuzluklara köklü çözümler ile son verecektir.

4- BİR SHORTS VİDEOSU İLE DÜNYAYI KURTARMAK

Okuyun ve Dinleyin diye başlamıştım. Öyle detaylı bir hazırlık yapıyordum ki her şeyin sağlam temellere dayanmasını istiyordum.

- **Okuyun diye başlamıştım**. Kurtuluş Yolu'nun kitabını yazmıştım ama insanlar okumuyordu, tarih boyunca okumamıştı. Kim ne derse desin küçük bir kitle dışında okumaya çok uzaktı.
- **Dinleyin, demiştim sonra**. 'Tamam kimse okumasın, o zaman tüm yazıları video ile yayınlayım.' dedim. 'Okumasa da herkes telefonlarından dinleyebilir.' Fazlalıkları kısaltarak ilerledim ve tüm konuşmalar toplamda 6 saati buluyordu. Kısa kısa bölümlerden oluşan 6 saat.

Kısa kısa izleyin ve dinleyin, dedim. Sonra düşündüm ki daha da kısaltmam gerek. 'İnsanları teorik bilgi ile yormayayım' diye metotları, çöküş nedenlerini ayrı tuttum. 60 sayfalık programlar bölümünü, sadece başlıklar şeklinde 3 sayfaya indirdim. 6 saati düşürdüm 1 saate.

- **Yetmez, örnekler ile güçlendirmek gerekirdi...** 'İnsanların bir saati bile değerliydi', dedim. İnsanlar örnekler üzerinden her şeyi kolaylıkla anlayabiliyordu. Tüm sorunları kısaca örneklemem gerekiyordu. Bu da **modeller bölümünün** oluşmasına sebep oldu. 3,4 sayfada yani 10 dakikalık bir videoda Kurtuluş Yolu'nun temelini herkese anlatmayı başarabilecektim. Her şeyi düzeltmek için insanlardan sadece 10 dakikalarını istiyordum.
- Her gün bir yandan kurtuluş sürecini yazarken, bir yandan da insanları en kısa şekilde nasıl etkileyebilirdim diye düşündüm. En doğru şeyi bile anlatsak mevcut sistem bunu göstermeyecekti. Ancak ve ancak insanlara doğrudan ulaşmamız ve yüreğinde beklettiği tohumu sulamalıydık. Bir söz, yalnızca bir söz gerekliydi; herkes için ve herkesi canlandıracak, harekete geçirecek söz. Fakat herkesin yüreğine dokunacak söz birbirinden farklı olabilirdi. Bu yüzden Kurtuluş elden geldiği kadar kapsayıcı olmalıydı, ki yaradan bu inancı aşılamıştı içime.
- **Sözün kıyası: 'Bir Shorts* Videosu ile dünyayı değiştirmem gerekiyordu.'**

Sonunda en kısa çıkışı bulmuştum;
Hz. Muhammed ile Mustafa Kemal'i aynı masaya oturtmak.
Ahlaklı insan, Hukuk düzeni, İlkeli idare

Aslında son geldiğim noktada, yine başladığım noktaya gelmiştim.
Karşıtlar Birliğini sağlamak ve İlkeler Birliği oluşturmak.

5- BEN KİMİM?

Kurtuluş Yolu nasıl ve ne zaman başladı.

Bu metinde, Kurtuluş Fikri ne zaman ve nasıl başladı diye anlaşılması adına, kısaca kendi hayatımı, geçirdiğim süreçleri anlatmaya çalıştım.

1983 İstanbul'da doğdum. Tokattan İstanbul'a göçmüş memur bir baba ile annenin dördüncü ve en küçük çocuğuyum. Akıllı, zeki ve başarılı denen çocuklardandım. İki üniversite bıraktım, daha sonra üçüncü üniversiteyi açıktan okudum. Küçükken hep ya bilim insanı ya çiftçi ya da bir sanatçı olmak istedim; fakat parasızlıktan dolayı hiçbir olmadı.

Ergenlik ve gençlik vakitlerinde çok çelişkili süreçler yaşadım. Zihnim sürekli bir şeyler ürettiyordu, fakat kime nasıl anlatacağımı bilmiyordum. Yirmi yaşların ortalarına geldiğimde okul hayatımda istediğimi bulamamıştım. Bir yandan da para kazanmam gerekiyordu. Birkaç farklı işte çalıştım, fakat hiçbir yerde tutunamıyordum.

'Kendimi gerçekleştirmem için farklı bir yol gerekiyordu', diye düşünürken, 2009 senesinde internet sitesi kurmayı öğrendim, kendi işimi oluşturdum ve bu şekilde beş yıl serbestçe çalıştım. Bu süre içinde çok paralar kazandım. Rahat bir hayat geçirmeye başlamıştım, zamanımı kendime ayırabiliyordum. Fakat o dönemlerde gençliğin ve paranın getirdiği serbestlik ile vaktimi, eğlence, hovardalık, gönül işleri, para kazanma işleri gibi keyfi şeyler ile geçiriyordum.

2014 senesinde bir arkadaşımınla birlikte işleri geliştirmiş, inşaat alanında işler yapmaya başlamıştık. Daha sistemli ve kazançlı işler yaptık. Şehir şehir hem geziyor hem çalışıyorduk.

▪ 2017 Krizi ve Yol Ayrımı

2017 senesinde, birkaç işte kötü sonuçlar almıştık. Para kazanmak bir yana borçlanmıştık. Bu zamanlarda içsel bir şeylerin değiştiğini hissediyordum. Daha çok okumaya, şiir yazmaya başlamıştım. Hatta bir kitap yazma düşüncesi gelişmişti, aylarca hazırlanmıştım, tüm hazırlıkları yapmıştım; fakat parasızlık ve düzensizlik dur demişti ve tekrar işlere dört elle sarılmaya başladım. Bir yandan da büyük kardeşimin psikiyatrik rahatsızlığı (bipolar) ve atakları ile boğuşuyordum.

Neden sonra kardeşimin hastalık atakları ile o kadar çok meşgul olmaya başlamıştım ki o ne yaparsa ben düzeltmeye çalışıyordum. Paranoya düşüncelere kapılmıştım. Uykularım kaçıyor, hayatım kabaşa dönüyordu. Aklımı kaçıracak gibiydim, tek başıma kaldığımda korkuyor ve ağlıyordum. Nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum; sürekli, her saniye, her dakika bir korku halindeydim. Arkadaşlarımdan biri kapıyı çalsın da ona sarılayım diye bekliyordum. 'Biri beni kurtarsın', diye içten içe yalvarıyordum.

2017 sonuydu, 16 aralıkta doğum günüm vardı ve 'kaçma, uzaklaşma fikri' doğmuştu içimde. Nereye gidebilirim derken Batum, Gürcistan'a gitmeye karar verdim. 4 günlük bir kaçış planladım. Telefonumu kapamıştım, kimse bana ulaşamıyordu, kimse nerede olduğumu bilmiyordu.

14 Aralık'ta Batum'daydım, yazılar farklı, insanlar farklı, yiyecekler farklıydı. Kafamdaki korkunç düşüncelerden biraz uzaklaşmıştım. Gece gündüz geziyordum; sokakları, tarihi yerleri, müzeleri, camileri, kiliseleri... Bir akşam bir kilisenin önünden geçerken, 60 yaşlarında bir amcanın oradaki bir figür önünde durmuş dua ettiğini gördüm. Duası bittikten sonra, kimdir bu dedim? 'Aziz Nikola', olduğunu söyledi ve 'çaresizlerin yardımına koşar', dedi. Ben de çaresizdim, adam gittikten sonra, cebimden bozuk para çıkarıp bıraktım, dua ettim ve kardeşim için yardım diledim.

Bir sonraki gün, uzak bir yere gitmişim, dönüşte yolumu kısaltmak için sahil tarafından dönmek istedim ama kayalıktı ve geçiş yoktu. Kayalıkların üstünde belki 70, 80 yıl önce yapılmış, artık çürümüş, parçalanmış eski demir merdiven bir yol gördüm. Denizden belki 5, 10 metre yukardaydı. Saat geç olmuştu ve geri dönmek istemiyordum. O köprüden geçecektim, gözüm karaydı, buraya gelirken ölümü bile göze almıştım. Gözlerden uzak, ıssız bir yer, kaybolsan kimsenin haberi bile olmazdı. Kayalara tırmandım ve bir baktım köprünün basamakları düşmüş, sadece sağlı sollu iki demir direk kalmış ve o direkleri zorlukla tutan bir iki basamak.

Bir yanım korku, bir yanım cesaret ile sürünerek köprüyü geçmeye başladım. 5, 10 metrelik bir yoldu, yavaş yavaş ilerledim. Soğuktu, rüzgarlıydı ve altımda denizin dalgaları kayalara vuruyordu. Birkaç dakika sonra köprüyü geçmişim ama bu kez gördüm ki köprünün aşağı inen merdiveni yerinde yoktu. Yılmadım ve 3-5 metrelik kayalardan aşağı, kumsala atlayıverdim. Koca engeli geçmişim, öyle mutlu olmuşum ki gülüyor, bağıırıyordum. Ölüme geldiğim bu yerde, ölümü yenmişim sanki.

İnançlarla kavga eden asi bir gençken, bu kaçışta sanki bir el uzanmıştı bana. Daha sonra biraz araştırma yaptığımda, dini inançlarla ilgili bildiğim yargılar değişmişti. İman, şeytani günahlar ile savaşmakla başlıyordu. Cihat kelimesinin anlamı, kılıç alıp tüm kafirlerin kafasını uçurmak değil de elindeki kılıcı yüreğindeki şeytana saplamaktı, nefis ile mücadele etmektir. Her şeyim değişmeye başlamıştı. Bana zarar veren ne varsa kendimden uzaklaştırıyor, faydalı şeylere vakit harcıyordum.

Tam o zamanlarda, 2018 Ocak ayının başlarında, bizim kiracımız olan bir abi, kredi kartı olmadığı için internet üzerinden bana, Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi'nin Marifet Name kitabını aldırmişti.

Okumalar, araştırmalar yaparken, bir gün kiracımız Hayati abi ile sohbet etmeye gittim, mütevazı bir adamdı, kim ne anlatsa sabırla dinlerdi. Ben büyük bir heyecanla okuduğum, öğrendiğim kaynakları, kendimdeki değişimleri anlatmaya başladım. Bir an durdu ve masanın üstünde duran Marifet Name kitabını gösterdi ve dedi ki 'senin yaşadığın şeyler burada yazıyor zaten.' Aldım ve gözden geçirmeye başladım; dilin afetleri, gözün afetleri, komşunun komşuya görevleri... Her şeyle ilgili bir şeyler vardı kitapta. Bir süre sonra 'sen bu kitabı aslında, benim vasıtam ile kendi kendine almışsın, dinlerin özü aynıdır ama sen Müslümansın, bu da senin yazgın, kendini kandırma.' dedi ve kitabı bana hediye etti.

▪ 2018 Yılı: Antalya'ya taşınma süreci ve sonrası

Batum'dan döndükten sonra bir ay Antalya'da kaldım. Sonra kendi kendime, 'yıl sonunda Antalya'ya taşınma', kararı almıştım,

2018 yılı boyunca çok düzenli çalıştım, işleri hiç aksatmadım. Tüm zararlı alışkanlıklardan uzaklaşıyordum. O yıl sonunda para biriktirmiştim. Ekim ayının sonunda köyümde kurban kestim. Anne ve babama, para biriktiğimi, taşınacağımı, evleneceğimi söyledim ve helallik istedim.

Aralık 2018'de Kemer, Antalya'ya taşındım. Ucuz bir eve bile razıyken iki katlı güzel bir ev kiralamıştım. Evlenene kadar 4 ay boyunca yalnız kaldım. O süreç çok başkaydı, her gün yeni bir şey öğreniyordum, her konuştuğum kişi bana bir şey gösteriyordu, her yaptığım şey bana doğru ya da yanlış tarafı gösteriyordu. Sanki tekrar doğmuşum.

Sonraki iki, üç yıl boyunca dini, felsefi ve siyasi kitaplar okudum. Her gün aralıksız 2, 3 farklı kitabı aynı anda okuyordum. Sokrates'ten Platon'a, Hacı Bektaş'tan Mevlana'ya, Descartes'ten Rousseau'ya, Einstein'dan Kant'a kadar hepsi arkadaşlarım olmuştu. Her okuduğum kitapta altını çizdiğim yerler oluyordu, notlar alıyordum. Bunun yanında doğanın içinde serbestçe çalışıyordum, para kazanıyordum, hayatın tadını çıkarıyordum. Dengeyi bulmuştum.

Tevekkül ile başladığım süreç, bir süre sonra beni bambaşka bir yere getirmişti. Her an bir şeyler canlanıyordu zihnimde. 'Bir şeyleri düzeltme adına, insanlığı kurtarma adına, eşitlik ve adalet adına', düşünceler geziniyordu içimde. Önce aklımda 'teorik bir kitap yayınlama fikri' gelişti; 'Bir kitap oluşturacaktım, belki bu yöntemleri, gelecekte birileri sahiplenip örnek alırdı.' diye düşünmüştüm. Bu düşünce 1, 2 yıl aklımda gezindi. Her an, her yerde bu fikri geliştirmek için çabaladım. La ilahe illâllah, diye nefes alır olmuşum artık. İşleri bir yana bırakıp, kendi yoluma vakit harcamak istiyordum.

2024 Yılı: Kurtuluş Yolu

'Biraz para biriktireyim, şartlar biraz daha olgunlaşsın, öyle başlayayım.', diye düşünürken, 2024 yılı başlarında bir şeyler hızlıca gelişmeye başladı. Atalarımız bize bir görev vermiş ve 'Vatanı müdafaa vakti geldiğinde, içinde bulunduğun şartları düşünmeyeceksin.' demişlerdi. Tarih boyunca düşünürler, hep yorumlamak ile vakit geçirmişlerdi ama bana değiştirmek gibi kutsal bir görev verilmişti. Bekleyecek zaman yoktu.

'Yeni bir sistem geliştirdiğime inanıyordum ve şu soru kafamda yankılanmaya başlamıştı; 'Madem kurtuluş için bir yol geliştirdin, neden uygulamak sana düşmüyordu.' Neden hep başkasından medet umuyorduk. Muhtaç olduğumuz kudret, damarlarımızdaki kanda, mevcut değil miydi?

Ülkemdeki, dünyadaki, insanlar arasındaki çaresizliği, ümitsizliği, yozlaşmayı görüyordum. Gördüğüm her şeyde, baktığım her yerde, konuştuğum herkeste karanlık tarafın varlığını ve hakimiyetini seziyordum. Yediğimiz, içtiğimiz her şeyle oynanıyordu. Bize sunulana maruz kalıyorduk. Dilimiz, kültürümüz, inancımız bozuluyordu. Öfke, şiddet, kibir, bencillik öyle şahlanmıştı ki doğruluk, cömertlik, vicdan, sabır hep ayaklar altındaydı. Hep birlikte esaret altına alınmış, tükeniyorduk. Belki sadece çocuklar saf kalmıştı ve bir çocuk gülüşü ümitlendiriyordu beni.

Yaratan elini uzatmıştı bana ve ben o eli sıkı sıkı tutmuş bırakmıyordum. Sanırım o da bunu sezmiş olacak ki varlığını ve kudretini benden eksik etmiyordu. Gördüğüm ve yaşadığım bazı şeyleri ve hisleri burada anlatmak istemesem de düşünceler, fikirler, yöntemler sırayla geliyordu aklıma; insanlığın kurtuluşu için din, bilim, felsefe, ilkeler ışığında bir düzen kurmak için...

'Selamı nasıl çoğaltırım', diye başladığım bu yolda, bir sabah **'özgürlük nedir'** diye düşünürken, bir süre sonra özgürlük kavramının tanımını yapıyordum. Bir sabah **'yolsuzluğu nasıl bitirebilirim'**, diye düşünüyordum ve çözümü buluyordum. Başka bir gün tabelalara, ambalajlara, markalara bakarken her yerde yabancı dilin hakimiyetini görüp, **'kendi dilimizi, Türkçeyi unuttur olmuşuz'**, diyorum ve nasıl düzeltebilir diye planlar yapıyorum. Daha sonra bir futbol maçı izliyorum, oyuncuların çoğu yabancı, **'bizim çocuklarımız, gençlerimiz oynasa daha iyi olmaz mı?'** diye düşünüyorum, sonra spor hakkında politikalar geliştiriyorum. Bir gün ormanda geziyorum, bakıyorum şişeler, çöpler her yerde, sonra düşünüyorum **'şişelerin üzerindeki barkodlardan, bu çöpleri kimin tarafından atıldığı tespit edilemez mi?'** ve bunun çözümünü oluşturuyorum.

Her gün farklı bir şey yaşıyor, geçmişe gidiyordum. Birilerinin ruhu içimde dolanıyordu.

Bir gün zulme karşı halkımı savunurken Musa oluyordum. Başka bir gün, 'beyazın siyah üstünde üstünlüğü yoktur...', derken Muhammed'in yanında oluyordum. Bedir çölünde, inancıma karşı saldıranlara ilk kılıcı çeken, Hamza ile Ali oluyordum. Ömer olup, adaleti savunuyordum. Hüseyin olup, 'yapmayın, etmeyin, ikilik çıkarmayın.' diye yalvarıyordum Kerbela'da. Ve bir asker oluyordum, düşman mızrağı gelip sağ omzuma saplanıyordu.

Daha sonra Asya bozkırlarından çıkıp, omzumda kıl çadır, bir yanımda avradım, bir yanımda bebeler, önümde keçiler, Anadolu'ya göçüyordum. Türkmen ben oluyordum, komşum bazen Kürt, bazen Arap, bazen Ermeni oluyordu. Bir kavga edip, bir dost oluyorduk.

Konstantin surlarına dayanırken, Fatih'in rüyasındaki kızıl elmayı alıp, bugün karşınıza geçip 'elmayı paylaşma ülküsü altında tüm dünya insanların gönlünü fethetmeye' çağırıyordum herkesi.

Sonra ülke yağmalanırken, Mustafa Kemal'in yanında şehir şehir birlik çağrısı yapıyordum, Adana'da 'bu şehrin nimetleri tüm ülkeye yeter.' derken yanında oluyordum. İlkeler öğretiliyordu bana.

'Ölmeden önce ölüp çıktım karşınıza.' derken, ne yaşadığımı, hangi yollardan geçtiğimi, arkamda kimlerin olduğunu görün istedim. Bu cesaretin, bu umudun nereden geldiğini anlayın istedim. Beni bir yana bırakıp, okuyun, dinleyin ve Kurtuluş'a odaklanın istedim.

- **Sizler, hepiniz!** Hepiniz hakem olun abilerim, ablalarım, kardeşlerim! Yahu bu maç be! Tıpkı bir maç, ama böyle... hayat sahasında oynanıyor! Oyuncuları bizleriz, topumuz da namusumuz, vicdanımız, insanlığımız.

Karanlık taraf tüm silahlarını kullanıyor ve öne geçmiş. Öfke saldırıyor, kibir saldırıyor, bencillik, acelecilik, yozlaşma saldırıyor saldırıyor... Namusumuz, onurumuz, sabrımız, insanlığımız direniyor da direniyor... Bitkin, umutsuz, çaresiz kalmışız.

Yaradan içime bir şeyler serpiştirmiş, beni sahaya sürmüştü. **Kurtuluş fikri ile çıkmışım karşınıza, 'bir umut olabilir miyim'** demişim. 'Ülke kurtulsun, insanlık bir nefes alsın', diye bir yol bulmuşum, birlik olalım demişim. Öyle, maçı kazanmak için değil, bir gol atalım da maçı uzatmaya taşıyalım, diye.

Benim adım Boran, bir başına adamım öyle. İnancımdan, tarihimden, yaratandan başka bir güç yok arkamda. Okuyun, dinleyin ve **söyleyin sonra!** Allah rızası için söyleyin. Karanlığı hep birlikte yenmeyelim mi? Tutun elimden de bir gol atalım. Bir gol.

Söyleyin be, adaletinize insanlığınıza kurban olayım! **Bu gol olmasın mı? ***

* Şaka ile Karışık Filminden Alıntı (1965, "Ofsayt Osman Tiradı")

6- KURTARICI MIYIM, YALANCI MI?

İnanın kendi kendime de soruyorum bu soruyu; fakat **cevabını önemsemiyorum**. Ülkem ve ülke insanların kurtuluşu adına bir Yol hazırladım ve herkesin yazılana, söylenene odaklanmasını istiyordum. Diliyorum ki benim kim olduğumu, ne olduğumu bir yana bırakıp çaresizlik, cahillikten, çöküşten kurtulmak adına kişilere değil ilkelere dikkat ederiz.

Gelin önce söze bakalım, yazılana bakalım? Program doğru ise o kişinin ne olduğu önemli midir? Belki bir kurtarıcı, belki sıradan biri... Belki yaradan tarafından bir şeyler atılmıştır içime ya da bu görevi kendi kendime üstlenmişim... Size Kurtuluş Yolu'nu anlatmaya geldim.

Kurtarıcı mıyım bilmem; ama bu kitap bir Kurtuluş Planıdır.

Öğrenmek için okuyun ve dinleyin, kendi aklınız ve yüreğiniz ile karar verin.

Şeytani düzenin esiri olmuşuz. Kim dur diyecek? '**Devlet**', neden dur demiyor? '**Umurunda bile değiliz ki.**', devleti yönetenler senin, benim hayatımı görmüyor, bilmiyor, umursamıyor... çünkü onlar en tepedeler, halk en aşağıda. Kendilerini öyle büyük görüyor ki halk onlar için birer karıncaydı.

Ama unuttukları bir şey var; ne kadar kendilerini yüksek görürse görsünler, hepsinden büyük bir Allah var. Ve hesaplayamadıkları bir şey var ki her zaman Allah'ın dediği olur.

Yeni bir dünya düzeni kuracağız ve bu düzeni tüm dünyaya öğreteceğiz.

Kurtuluş da İstanbul'un fethi gibi bir çağı kapatıp yeni bir çağ başlatacaktır.

7- KURTULUŞ NEDİR?

Öfkeye, kavgaya, çatışmaya karşı barışı ve dostluğu savunmaktır.

İnsanın insana tepeden bakmasına, sömürmesine karşı birlik olmaktır.

Komşunu sevmek; düğünde gülmek, cenazede ağlamaktır.

Çaresiz kaldığında, bir elin uzanıp seni tutacağını, bilmektir kurtuluş.

Önce kendimizi, sonra birbirimizi karanlığa karşı korumaktır.

Açgözlülük ile savaşmaktır kurtuluş.

Yalana, aldatmaya bel bağlamadan doğruluk peşinde koşmaktır.

Ahlaklı, erdemli, adaletli olmak... Paylaşmayı, affetmeyi, teşekkürü bilmektir.

İnsanın insana selam vermesidir kurtuluş,

Küçükleri sevmek, büyükleri saymaktır.

Çalışmak, üretmek ve dinlenmektir kurtuluş.

Okul yemeğidir kurtuluş, sağlıktır, tatildir, koşmaktır, aşıktır, aile olmaktır.

Yaşamaktır kurtuluş... özgürce, cesurca ve adilce.

8- SİMGE SEÇİMİ & ANLAMI

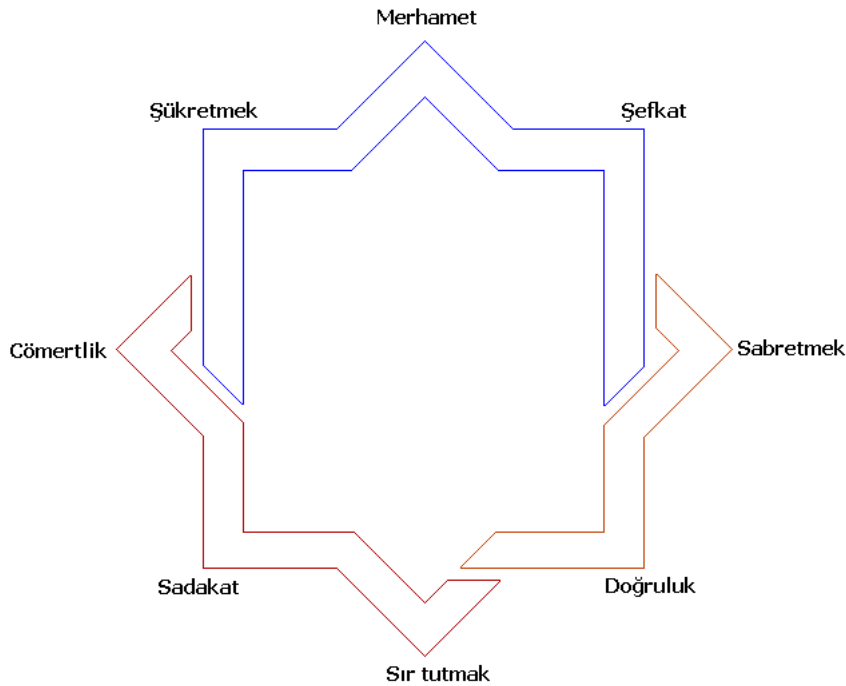
8 Köşeli Yıldız; Selçuklu yıldızı olarak bilinir. İslamiyet'in doğuşundan beri Türkler tarafından kullanılmıştır. Her bir köşesi; merhamet, şefkat, sadakat, sabır, cömertlik, sır tutmak, doğruluk ve şükretmek gibi en temel erdemleri temsil eder. Ülke insanların birliği ancak bu temel 8 ilkeyi anlaması ve kabul etmesi ile sağlanacaktır.

Merkezdeki Kırmızı Küre, kızıl elmayı simgeler. İki simgenin bütünlüğü ile tarihsel kızıl elma ülküsü, 'elmayı paylaşma ülküsü altında tüm dünya insanların gönlünü fethetme' anlamında güncellenmiş olmuştur. Yıldızın içinden dışarı doğru üç açık kapı vardır; bunlar şefkat, sadakat ve cömertlik kapılarıdır. Bereketi temsil eden elma, bu üç kapıdan dışarı doğru yayılacak ve insanların gönlünü fethedecektir.

Kurtuluş kelimesinin maddi ve manevi anlamları vardır. Maddi olarak düşmandan kurtuluş, manevi olarak insanın içindeki kötülüklerden kurtulması anlamına gelmektedir. Yol ise bir süreçtir. Yani kurtuluş, bir yola girmek ve o yolda sağlam adımlarla ilerlemek ile mümkün olacaktır. Kurtuluş Yolu'ndaki en sağlam adımlar erdemleri takip etmektir.

Simge ve isim çerçevesinde Kurtuluş Yolu, cöküş nedenlerini görmüş, herkesi birleştirecek yöntemleri saptamış, herkesin hayatını rahatlatacak programı oluşturmuş, daimî ilkeleri belirlemiş, herkesin anlaması adına tanımları yapmış ve söylev ile sözünü söylemiştir. Gerisi, halkın okumasına, dinlemesine ve uyanmasına kalmıştır.

'Gerçekler üzerine kurulu olan hiçbir şey imkânsız değildir.'



9- HANGİ TARAFTAYIM?

Kimim, Neredeyim, Hangi taraftayım?

Ülkemizde müthiş bir kavram karmaşası var. En başta sağ sol ayrımını konuşalım. **Sol**, sosyalist politikaları savunanların tarafıdır. Bireycilik yerine halkın yanında olman gerekir. Fakat şöyle bir gariplik vardır, Marx, Kapital kitabında dinleri, afyon olarak adlandırdığı ve yok saydığı için solun dine karşı bir reddetme tavrı vardır. Hadi Marx o dönemin şartlarına göre dinlerle ilgili böyle bir yorum yaptı, bu dinleri ve dini inançları reddetmek mi gerektirir. Belki Marx dinlerin özünü görmedi, öğrenemedi ve alanı farklı diye, dinlere karşı böyle bir yorum yaptı. Dinler ve din adamları, sermaye tarafından kullanıldı diye dinleri hiçe saymak mı gerekir? **Bir Müslüman nasıl solcu olacak?**

Solu bir yana bırakıp, dindarlara bakalım. Şimdi ben dini araştırmalar yapıyorum, okuyorum, değerlendiriyorum, aynı zamanda bilim ve felsefe okumaları da yapıyorum. 'Bir Müslüman felsefe okumazmış', 'felsefe imanı yıkarmış', diye yorumlar duydum. 'İman'ın özünü ulaştım', dediğimde, ilk olarak 'namaz kılıyor musun', diye soruldu. Din konusunda da inanılmaz bir karmaşa yaşıyoruz. Dini sadece ibadet olarak görenler var veya dini sadece Müslümanlardan ibaret görenler var ya da dini sadece kadınların kapanması olarak görenler var. **Felsefe okuyanlar Müslüman olamaz mı?**

Bilimde evrim teoremi diyor ki 'maymundan geldik', dinde diyor ki 'Adem'den geldik'. Ya o ya o... Sanki ikisinden birini seçmek zorundayız ve diğerini de reddetmek zorundayız. Siyaset ve din çatışması vardı şimdi bir de bilim ve din çatışması ortaya çıktı. Dindar der ki 'bilim yok', bilim insanı der ki 'dinler yok.' Nerden alıştınız bu yok sayma kültürüne. Sen kendi işine bak, o kendi işine baksın veya tek bir şeyden dolayı yok saymanın anlamı nedir? **Ya bilim ya din mi demeliyiz?**

Her konuda hem bir kavram kargaşası hem de çatışma yaşıyoruz. Daha Atatürk, ulus, ülkü ve milliyetçilik kavramlarından bahsetmedim bile.

Çatışmayı engelleme ve birliği sağlama iddiası ile başladığım yolda, bu sözlerim çok önemlidir; İslam inancına iman etmiş bir Türk'üm. Bu ülkenin kuruluş ilkelerine bağlı bir Millî Mücadele genciyim. Bilim, din ve felsefe ilkelerinin birliğini savunurum. Asya'dan Anadolu'ya kadar tüm geçmiş, benim tarihimdir ve kanımdır. Vatanımı, milletimi ve ülke içindeki tüm değerleri sever, küçüklerimi korur, büyüklerimi sayarım. Solun sosyal, sağın liberal politikalarını içeren **denetimli serbestlikten yanayım.**

MATRIX FİLMİNDEN ALINTI

Mavi hap mı, kırmızı hap mı?

- *Sonunda kavuştuk.*
- *Neden burada olduğunu biliyor musun? Buradasın, çünkü ters giden bir şeyler var, hissediyorsun ama açıklayamıyorsun. Değiştirmek istiyorsun ama ne yapacağını bilmiyorsun. Yalan bir dünyanın içindesin ve gerçeği görmen engelleniyor.*
- *Kurtuluş için bir fırsat sunuyorum sana. Buradan sonra dönüş yok.*
- **Mavi hapi alırsan, şu ana kadar ne yaşadıysan aynen devam edersin.**
- **Kırmızı hapi alırsan, uyanırsın ve gerçeği görmeye başlarsın.**
- *Unutma, sana vadettiğim tek şey hakikat, fazlası değil...*

10- NELER YAŞIYORUM

Günlük Kısa Notlar

Bu bölümde, farklı zamanlarda aldığım kısa notları okuyabilirsiniz. Kurtuluş kitabının dışında, fakat onunla bağlantılı, kısa günlük notlar gibi değerlendirilebilir. Bazılar filmlerden, kitaplardan alıntı notlar, bazıları ise anlık aklıma gelmiş notlardır. Daha önce de belirttiğim gibi artık baktığım her şey bana bir şey öğretmeye başlamıştı. Bazı şeyler uzunca yazıya ya da program oluyordu, bazıları da kısa notlar.

1- Bir yolculukta mola tesisinde, tuvalet çalışanı kadına selam verdim, benimle ekmeğini paylaşmak istedi. Sonra konuşmaya başladık. Kocası esrardan hapiste, 17 yaşında bir oğlu mezarda, bir oğlu kaçmış, 4 yaşında küçük oğlunun nerede olduğunu bilmiyor. Bana 'kaç tane yetimhane var?' diye sordu.

O gün anneler günüydü, titredim, 'analar günün gutlu olsun', diyemedim! Ama içimden 'kurtaracağım' dedim.

2- Ümitsiz olduğum bir günün gecesinde bir rüya görüyordum. Rüyamda bana, 'sen gayret et biz sana yardım edeceğiz.' deniyordu. Rüya da olsa bana büyük bir umut oluyordu bu sözler.

4- Başka bir gece rüyamda beni tursak ediyorlardı ve ben bir şekilde kaçıp kurtuluyordum. Bir ormanda bitkin şekilde buluyordum kendimi ve kedim ön patilerini bana uzatıyor ve 'ayaklarımı ye aç kalma, yapman gereken çok şey var.' diyordu.

5- Paylaşamama Durumu: İçimde yaşadıklarımı bazen birileri ile paylaşmak istiyordum. Anlatıyordum da birilerine. Fakat şöyle zor ve karmaşık bir durum vardı; aklımdaki düşünceler o kadar çeşitliydi ki, kime nasıl anlayabilirdim, nereden başlayabilirdim. Buna rağmen şu ana kadar yaşadığım süreçleri anlattığım kişiler ya beni dinlemiyor ya dinliyor gibi görünüyor ya da boş düşüncelere kapıldığını sanıyorlar. Bu durum ne moralimi bozuyor ve ne de geri adım atmamı sağlıyordu. Aksine her süreç bana farklı bir yolun var olduğunu gösteriyor. Sanırım bir şeyleri birileri ile paylaşmam için zamanın gelmesi ya da her şeyin sağlam temelleri oturması bekleniyor.

6- Mucize Beklentisi: Bazen moral olması adına tanrıdan bir şeyler bekliyorum, bana bir mucize göstermesini bekliyorum. 'Yardım et ki devam edebileyim' diyordum. Tabi bunları söylerken biraz şaka yapıyorum, biraz eğleniyorum kendimce. Yoksa ne bir mucize bekliyordum ne de somut bir yardım. Zaten gereken yardım ve destek gelmişti ve gelmekteydi. Her geçen gün Kurtuluş Yolu'nu sağlamlaştırmak adına kimsenin kıpırdatamayacağı taşlar diziyordum. Hem süreci hazırlıyordum hem de kendim hazırlanıyordum.

7- Asla ben demiyordum, eğer ki bir kez bile ben desem, kibrin esiri olacağımdan korkuyordum. Getirenin değil, getirdiğinin önemszenmesini istiyordum. İlk aşamada, bu kurtuluş fikrini oluşturmam, ikinci aşamada ise insanlara bu fikri yaymam gerekiyordu. Son aşamada eğer ki bir kişi gerekiyor ise nasıl bu ağır yükü sırtıma aldıysam, uygulama noktasında da yer alabilirdim. Ben ya da bir başkası çok önemli değildi, önemli olan hep birlikte bir şeylerden kurtulmak ya da kurtuluş sürecini başlatmaktı.

8- 'Yol uzun, düşman hileli, dostlar cahil.' olduğunu biliyordum, fakat içimde nasıl bir inanç oluştu ise ne korkum vardı ne de şüphem. Umutsuzluk iki yokluktan biriydi, ikincisi de ölümdü ve ölüm en kolay yoldu. Bizim amacımız değişimi umut etmek olmalıydı. Bir toplumu doğruya yöneltmenin en kolay yolu, siyasi yönetime doğru kişilerin geçmesiydi.

9- Şunu unutmayın, 'malı çok olanın korkusu da çok olur'. Saltanatın tadını alan da onu kaybetmekten endişe eder. İçinde korku besleyen şeytana yakındır. 'Allah, az verip aratmasın, çok verip azdırmasın'. Ey korkanlar ya tövbe edin ya da korkmaya devam edin.

10- İsimler... Bir adım Selahaddin, bir adım Seyyid, bir adım Seyfullah, bir adım Esedullah... Bir adım Mehmed, bir adım Kemal, bir adım Murat... Anam Yeter, babam Cemal, bacım Gülcihan... Bir başına, etten, kemikten bir adamdım işte. İmkansız isterim ama yolum yalnızca gerçekler üzerine kuruludur. Korkum yoktur. Bir canım var, bu yolda feda olsun. Size Kurtuluş Yolunu doğru anlatamazsam işte o zaman kahrolurum. Eğer ki dinlerseniz ve anlarsanız bu Allah'ın lütfudur, beceremezsem benim hatamdır.

11- 'İnsanlık kurtulacak' şu yalanı söyle deseler, diyemem, ölümü göze almışım bu yolda ama diyemem, insanları aldatmaktan çekinir, doğruluktan sapmaktan korkarım. Tabi ki hayatımda yalan söylemişimdir, yanlış iş yapmışımdır, fakat bu başka.

12- Motivasyon hakkında bir yazı okuyordum; 'Kişinin hedeflenen sonuca ulaşması için onu teşvik eden motivasyon, ne tür zorlukla karşılaşırsa karşılaşsın, kişinin bu yolda bağlılıkla ilerlemesini sağlamaktadır.' yazıyordu. Kimse benim aklımdaki düşüncelerin peşinden gidecek değildi, herkesi ilgilendiren konuları insanlara sunman lazımdı. Herkese bir motivasyon kaynağı gerekli, bu da ülküydü, ilkelereydi, projelereydi, politikalara ve programlardı.

13- Çok ayrıntıya inmeden yaklaşık 200 sayfalık hazırlık yapmıştım, yazı yazmıştım. Belki detaylı anlatmaya kalksam bin sayfayı bulurdu ve aylar, yıllar alırdı. Bu kadar vakit yoktu 'Tanrı, dünyayı 6 günde yaratmıştı'. Sanırım, benim yapmam gereken de insanları en kısa şekilde etkilemek ve ikna etmektir. Sonra şöyle bir cümle oluştu kafamda; 'Dinleyin ve ülkeyi 4 saatte kurtaralım.' Eğlenceliydi ama doğruduydu. Tüm yazıları videoya çekmiştim ve yaklaşık 4 saatte her şeyi anlatmıştım. Madem Allah oku demişti ve kimse okumamıştı, belki şimdi dinlerdik.

14- Göz önünde olmak: Her şey için bir planım vardı. İnsanların okunması ve dinlenmesi gerekiyordu; fakat insanlar, gözleri önüne olmayan, popüler olmayan, medyanın göstermediği hiçbir şeyi toplumsal olarak önemsemiyordu. Göz önünde olmanın birkaç kolay yolu vardı; çok para harcamak, yalana başvurmak, birilerine yalvarmak. Reklam için harcayacak çok param yoktu, yalana başvurursam ya da birileri ile derin anlaşmalar yapsam yolumdan dönmüş olurum.

Göz önünde olmak için doğrudan ve gerçekten sapmadan adım adım mücadele edecektim. Herkese ulaşmanın en kısa yolu da sosyal medyaydı. Diliyordum ki birileri, kendi çıkarlarını bir yana bırakıp, kurtuluş adına yanımda olacaktı ve bu güç, büyüyerek halkın kurtuluşu anlamasını sağlayacaktı. Daha önce de dediğim gibi yol uzun ama inancım tamdı.

Eğer ki bu süreçte bana bir şey olursa, ülkeyi kurtuluşa kavuşturacak program, Kurtuluş Yolu kitabında yazılıdır. Okuyun ve hakkınızı arayın.

15- Mücadele başlangıcı: Çocuklukta 'bir kandil gecesi doğduğum', söylenmişti. 16 Aralık 1983 tarihinin Mevlid kandiline denk geldiğini fark ettim. Mevlid Kandili, Hz. Muhammed'in doğumu kabul ediliyordu. Başlangıç için bir gün belirlemem gerekiyordu. Ben de Kurtuluş Yolu'nun çıkışını 14 Eylül olarak uygun görmüştüm. Böyle kutsal bir günde başlamak gurur vericiydi ve hem benim için hem de Kurtuluş adına yeni bir doğum olacaktır.

16- Kurda sormuşlar boynun neden kalın? "Kendi işimi kendim görürüm de ondan" demiş. Ben de elden geldiği kadar kapsamlı bir hazırlık içindeydim ve kimseden yardım almıyordum. Biz de bu ülkede, dışa bağımlı olmadan kendi işimizi kendimiz göreceğiz.

17- Her gün farklı düşünceler hızla oluşurken kafamda sakinliğimi nasıl koruyabiliyordum? Kime, nasıl anlatabilirdim yaşadıklarımı, aklımdan geçenleri? Nasıl yardım isteyebilirdim? Her gün farklı düşünceler hızla oluşurken kafamda sakinliğimi nasıl koruyabiliyordum? Bazen bir sorun beynimi çatlatırken, bir anda çözüm oluşuyordu.

Her şey neden bu kadar hızlanmıştı? Her şey bu kadar hızlı ilerlerken nasıl kolayca bir çözüm buluyordum?

* Bu düşünce fırtınasına yakalanmış olmak korkutmuyordu beni. Yöntemler sayesinde yönümü doğru seçebiliyordum ve sakin kalabiliyordum. Bununla birlikte bu hızlı akışın içinde, yazmak beni rahatlatıyor ve süreci kolaylaştırıyordu.

18- Tevekkül ile başladığım bu yolda her şeyi o'nun başlattığını hissediyordum. O benim içime bir tohum atıyordu, ben o tohumu çimlendirip yeşertiyordum ve fidan ağaç haline gelince de başka bir tohum atıyordu.

Bugün veraset sisteminin ne kadar sakıncalı olabileceğini keşfetmiştim. Hz. Muhammet'in İslam halifeliğini devir alacak yetişkin bir oğlu olmamıştı ve torunları dahi bu unvana sahip olamamıştı. Tanrı zar atmazdı. Ne oldu ise bir amacı vardı.

19- Tatlı Küfürler: Gece kalkıp, küfrü nasıl engellerim diye düşünüyorum ve her kesin bildiği, artık çocukların bile rahatlıkla kullandığı, normalleşen küfürleri bir yana bırakıp tatlı küfürler etme adına bir süreç başlatmak istiyorum.

Kendi aranızda ne küfrederseniz edin ama gelin internet ortamında, dizilerde, filmlerde illa küfredeceksek, şöyle tatlı küfürler edelim. Patates çuvalı, yırtık çorap, araba lastiği, tuvalet terliği, çöp poşeti, taharet musluğu, kapı tokmağı... diyelim mesela.

20- Nasıl tek başıma cesaret edebiliyorum, 85 milyonluk bir ülkeyi değiştirmeye?

21- Dün bir video izlemiştim; bazı sanatçılar kamu ve belediye etkinliklerinde yer alamıyorlar. Burada bile bir adaletsizlik var. Pazar sabahı kalkıyor ve birdenbire bu soruna bir çare geliyordu aklıma; kamu etkinlikleri için bir sanatçı havuzu kurulmalı ve adil şekilde sanatçı seçimleri yapılmalıydı. Yetmiyor, dilenciler ya da dilencilik yapanlar için de bir çözüm düşünüyordum ve 'dilenciler için satış tezgâhları' diye not düşünüyorum defterime.

22- Kuran tektir, değiştirilemez. Ama Allah'ın sözleri ve mesajları her adım bir şekilde devam etmektedir.

23- İslam'ın üç unsuru vardı; iman, ibadet, ahlak. İman inanmanın başlangıcı, ibadet yaratana saygı içindi, ahlak ise güzel davranışlardı. İman ve ibadet bireyin kendisini, ahlak ise hem kendisini hem toplumun kalanını ilgilendirirdi. O yüzden birlikte yaşadığımız için ahlak kuralları çok önemlidir. Yani iman olmadan olmaz ama ibadet ve ahlakı iki kol gibi düşünmek gerekir.

24- Kurtuluş Tarifi: Bir şeyi anlatmanın en basit şeklini düşünüyorum ve bir anda o şekil aklıma düşüyor. Plan, proje, program yerine tarif kelimesini kullanmam gerekiyor. Ben bir önemsiz biriydim ve **kurtuluşun tarifini** anlatmak için gelmişim.

25- Davul oldum zurna oldum diyar diyar, şehir şehir oynadım, zıpladım, dans ettim, halay çektim... Türküler söyledik, güldük, eğlendik... Düğünlerde, kına gecelerinde... Erzurum'dan Ağrı'ya, Artvin'den Samsun'a, Bozkır'dan Silifke'ye...

26- Tarihsel bir Kürt sorunu vardı. Kimsenin sahiplenmediği, görmediği, gösterilmeyen, sürekli çözülmeye çalışılan ama varlığı bile netleşmemiş derin mesele. Eğer bugün Kurtuluş adına bir adım atıyorsak, bu sorunu kaynağına inmeli, tespitler yapmalı ve ortak çözümler üretmeliyiz.

Bugün ben herhangi bir insanı, Kürt sorununun varlığı hakkında ikna edemiyorsam eğer Kurtuluş pek mümkün olmayacaktır.

27- Gece boyunca adalet kavramı aklımda dolandı durdu. Kurtuluş'un adalet anlayışını doğru ve net bir şekilde anlatamam gerekiyordu. Yoksa bir şeyler eksik kalacaktı.

28- Bütüncül Diyalektik, yeni dünyanın temel ilkesi olacaktır. Reddetme yerine ilkeler ışığında birlik oluşturma ile her şey çözülebilir. Karşı durduğumuz şeyler kötülük ve günahlar, yanında olduğumuz durumlar ise ahlak, erdem ve sünnet olmalıdır. Buradan başlarsak hiçbir sorun kalmaz.

29- Bir anda Peygamber Sünneti düşmüştü aklıma. Müşteriler indirim istediklerinde sürekli 'pazarlık sünnettir.' derlerdi. Neymiş diye incelemeye başladım. Yahu biz neyi abartmışız o kadar; Peygamber sünneti, ahlaklı olmak, erdemli olmak, adaletli olmak demekmiş. Daha sonra, 'biz neyin kavgasını veriyorduk' diye düşündüm. Hz. Muhammed'i ve Atatürk'ü aynı masaya oturtmak gerekliydi. Biri insan için düzen kurmuştu biri devlet için düzen kurmuştu ama sürekli bir kavga içindeydik. Artık bu iki kavramı birleştirmek gerekliydi.

30- Ali Cengiz oyunlarına karşı Keloğlan olup tüm oyunları ilim ile zekâ ile doğruluk ile bozacaktım.

31- Bu sabah, nedensiz yere aklıma ezan takılmıştı ve bir anda ezberlemiştim. Şöyle düşündüm her ezan sonunda bir iki kelimedeki Türkçe eklessek, sabah namazında mesela; 'Günaydın, gününüz hayırlı olsun, buyurun namaza.' desek. Öğle ezanından sonra adalet ile iki kelime laf etsek, çok anlamlı olurdu.

Ezanda bir söz vardı '**hayye alel felah**', **Kurtuluş'a gelin**, diyordu. Yani kurtuluş kelimesinin hem inancımızda hem de milli mücadelede önemli bir yeri vardı.

33- Liderler: İnsanlar ikiye ayrılır; lider olanlar ve lideri takip edenler. Liderler de ikiye ayrılır, koltuğu devralanlar ve koltuğu devirenler. Koltuğa geçen liderler de iki şey yapar; koltuğun şeklini alanlar ve koltuğa şekil verenler. Koltuğa şekil verenler de ikiye ayrılır, kendi çıkarına göre şekil verenler ve halkın çıkarına göre şekil verenler.

SON: Artık kitabın yazım süreci tamamlanmış gibiydi. Ne zaman bitti ya da az kaldı dediğim de eksik bir parça geliyordu aklıma ve tamamlıyordum. Ama artık bitmişti. Başka bir aşamaya geçmem gerekiyordu. Bu topraklarda yeni başlangıçlar hep besmele ile başlıyordu. Hayırlı olsun diyorduk, yolun açık olsun diyorduk. '**Haydi Bismillah, yolumuz açık olsun, savaşımız bolluk ve iyilik getirsin, uğurlu olsun.**'

